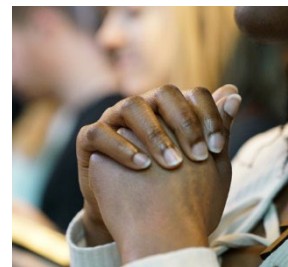

Låt ditt rike komma!

(Thy Kingdom Come)

Daglig ekumenisk bön
14–24 maj 2026
enskilt
i Gislaveds hem

”Låt ditt rike komma” (på engelska: ”Thy Kingdom Come”) är en global bönerörelse, som inbjuder kristna över hela världen att be under tiden mellan Kristi himmelfärds dag och pingst för att fler människor skall komma till tro på Jesus Kristus. Det började med en inbjudan från ärkebiskoparna av Canterbury och York till den Engelska kyrkan 2016 och har vuxit till ett internationellt och ekumeniska böneupprop. I år genomförs bönekampanjen för elfte året. Sedan 2017 har Gislaveds församling och Gislaveds frikyrkoförsamling deltagit i böneuppropet.

Vad vi ber för, är givet i rubriken – att Guds rike skall komma. Vi ber även att den Helige Ande skall komma och leda oss. Det kan man ju utveckla på många sätt. När vi ber, deltar vi i bönesamtalet som redan finns i gudomen, där ”Anden vädjar för oss” (Rom. 8:26) och Jesus Kristus ”sitter på Guds högra sida och vädjar för oss” (Rom. 8:34). Och genom det kommer vi allt mer i samklang med det Gud vill göra för att hans rike skall komma!

Liksom tidigare år ägnar vi oss åt bön för att fler skall möta Jesus Kristus och komma till tro på honom. Vi ber också för vårt samhälle.

Just i år, 2026, ber vi om fred i Ukraina, övriga Europa och Mellanöstern. Vi ber också för länder som i skuggan av krigen riskerar att drabbas av svält. Vi ber också för länder som drabbas ekonomiskt av den instabilitet som uppstått med nuvarande amerikanske presidenten. Vi ber för jordens klimat och för att det svenska valet skall präglas av god anda. Låt valrörelsen präglas av orden i Svenska

psalmboken nr 98: ”Ett vänligt ord kan göra under, det läker hjärtats djupa sår, det är ett ljus i mörka stunder, en hand, som torkar ögats tår. Ett vänligt ord är änglabud, en hälsning ifrån Herren Gud.”

Vi ber om att landet skall få väckelse, som förändrat sinnet på dem som står bakom mycket av vår tids oroligheter i form av t.ex. gängkriminalitet. 1904 års väckelse i Wales förändrade landet totalt. Polisen fick inget att göra. Tänk om motsvarande kunde förändra vårt land!

Kom ihåg: ”Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad” (Psaltaren 46:2, 1917 års bibelöversättning).

Läs mer på den engelska hemsidan www.thykingdomcome.global

Det som skiljer 2025 och 2026 från tidigare år i Gislaved är att **bönen sker enskilt, i hemmen, av dem som antar utmaningen.** Det blir alltså inga samlingar i våra kyrkor med anledning av ”Låt ditt rike komma”-bönen.

Tack för Din insats i bön – i Gislaveds kyrka och/eller i Ditt hem!

Gislaveds ekumeniska råd
2026-03-19

”Låt Ditt rike komma-bön” 2026

Inledning

Ärkebiskopen av Canterbury – Sarah Mullally

Apostlagärningarna 1:14:

”Alla dessa höll ihärdigt samman i bön, tillsammans med kvinnorna och Maria, Jesu mor, samt med hans bröder.”

Alltsedan kyrkans allra första tid har dessa nio dagar mellan Kristi himmelfärd och pingst – **novenan** – varit en tid av bön. Och inte bara bön för enskilda individer, utan gemensam bön, på samma sätt som hos kyrkans första medlemmar.

Detta är också syftet med ”Låt ditt rike komma” (på engelska: Thy Kingdom Come): att förena oss i gemensam bön – över en miljon kristna i 172 länder och mer än 85 samfund och traditioner.

Årets tema är ”**Gud med oss**”. Det handlar om hur den helige Ande har verkat och verkar i världen. Och i centrum, som alltid, står ”**Bönen för de fem**”, där vi ber för fem av våra vänner, familjemedlemmar, grannar eller kollegor som ännu inte följer Jesus Kristus, bön att de skall få lära känna honom som vi gör.

Vid den absolut första novenan bad apostlarna inte om att Gud själv skulle föra evangeliet ut i världen. De bad om den helige Andes ankomst – att Anden skulle förändra dem och ge dem kraft att gå ut och dela det glada budskapet. Av Jesus var de uppmanade till följande:

”Men ni skall få kraft när den Helige Ande kommer över er, och ni skall vittna om mig i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.” (Apostlagärningarna 1:8).

Bön handlar inte bara om att be Gud förändra världen. Den handlar också om **att be Gud förändra oss**. Bön formar den som ber. Gud formar om oss, som krukmakaren formar leran, och gör oss till en sannare avbild av sig själv: ”Som leran i krukmakarens hand, så är ni i min hand” (Jeremia 18:6).

Om vi verkligen längtar efter att våra fem personer skall möta Jesus, varför skulle det då inte kunna ske genom oss? Med Guds hjälp bär vi möjligheten att själva bli svaret på våra böner.

Som Teresa av Avila skrev:

Kristus har ingen kropp utom din,
inga händer, inga fötter på jorden utom dina.
Dina är de ögon med vilka han ser med medkänsla på denna värld.
Dina är de fötter med vilka han går för att göra gott.
Dina är de händer med vilka han välsignar hela världen.
Kristus har nu ingen kropp på jorden utom din.

Vi kan vara Kristi händer för dem som behöver det. Därför skall vi under denna novena be att vi får vara den mötesplats där ”våra fem” får möta Guds kärlek, och att de skall få lära känna honom genom oss.

Bön för fem personer som jag vill skall lära känna Jesus, börja tro på honom och följa honom:

1.
2.
3.
4.
5.

Dag 1 (14/5) – Kristi himmelsfärdsdag Löftets Ande

Apostlagärningarna 1:6–11:

”Då samlades de kring honom [Jesus] och frågade: ”Herre, är det nu du ska återupprätta riket åt Israel?” Han svarade: ”Det är inte er sak att veta tider eller stunder som Fadern har fastställt genom sin makt. Men ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall bli mina vittnen i Jerusalem, i hela Judéen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns.”

När han hade sagt detta, lyftes han upp inför deras ögon, och ett moln tog honom ur deras åsyn.”

Vi vet alla att vi ibland kan känna oss maktlösa. Maktlösa inför världens problem, kanske till och med inför våra egna liv, än mer inför uppdraget att dela evangeliet som förvandlar liv. Och därför frågar vi Gud: ”Vad tänker Du göra

åt detta? Är det nu Du äntligen skall återupprätta riket?”

Då möts vi av det modfällande svaret: *”Det är inte er sak att veta.”* Men hur maktlösa vi än känner oss – när vi famlar i mörkret bland alla osäkerheter – kan vi finna tröst i Jesu sista ord på jorden. När Anden kommer över er, *”skall ni få kraft”*. Det är inte vilken kraft som helst, utan kraften att sprida det glada budskapet ända till jordens yttersta gräns. Kanske tänker Du: ”Jag känner mig fortfarande maktlös – hur kan jag veta att detta löfte verkligen uppfylldes?”

Men då behöver vi inte se längre än till Dig själv. Till Dig och alla som läser denna novena, från världens alla hörn, över mer än 172 länder: I Dig, i den anglikanska gemenskapen och i den världsvida kyrkan ser vi att Jesu löfte har uppfyllts och att evangeliet verkligen har nått till jordens yttersta gräns. Våra fäder och mödrar i tron fick den Helige Andes kraft att vara Jesu vittnen i världen. Därför har också vi fått denna kraft.

Och om vi har fått kraft att nå till jordens yttersta gräns, så har vi också fått kraft att nå ”våra fem”.

Låt oss därför be att vi får öppna våra ögon för den Helige Andes kraft inom oss och att vi – oavsett hur mycket Gud lämnar dolt för oss – använder den kraften till att dela det glada budskapet med ”våra fem”.

Dag 2 (15/5) Anden svävar över skapelsen

1 Moseboken 1:1–5:

”I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jordan var öde och tom, djupet täcktes av mörker och en gudsvind svepte fram över vattnet.

Gud sade: ”Ljus, bli till!” Och ljuset blev till. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret. Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev kväll och det blev morgon. Det var den första dagen.”

Föreställ Dig, i Ditt inre, det djupaste mörker som tänkas kan. Ett mörker som inte bara saknar ljus, utan där ljus aldrig ens har existerat. Även i detta mörker – det mest fullständiga som någonsin funnits eller kunnat finnas, när det bokstavligen inte kunde bli mörkare – fanns det hopp. Anden var där, svävande över vattnet.

När jag själv hamnar i mörker finner jag en stor tröst i detta: att Gud var närvarande i begynnelsen, och att hans Ande är med oss också i dag, oavsett vår situation.

Men ibland kan det vara svårt att känna denna närvaro. I sådana stunder kan Andens närvaro ofta kännas tydligast genom andra människor.

När jag arbetade som sjuksköterska inom palliativ vård mötte jag människor som upplevde sitt livs djupaste mörker, när de försökte ta in chocken och sorgen över att livet höll på att ta slut. Det jag såg var att människor inte alltid bad om en lösning som ingen kunde ge. I stället bad de om någon som kunde vara där – närvarande med dem. Inte bara fysiskt, utan också i anden.

Gud verkar genom oss – hans Ande kan kännas genom oss – och han kallar oss att vara närvarande hos alla som befinner sig i mörker. Som Jesaja förkunnar: *”Herren Guds ande fyller mig, ty Herren har smort mig. Han har sänt mig att frambära glädjebud till de betryckta och ge de förkrossade bot, att förkunna frihet för de fångna, befrielse för de fjättrade, att förkunna ett nådens år från*

Herren, en hämndens dag från vår Gud, att trösta alla som sörjer” (Jesaja 61:1–2).

Låt oss därför be att vi, om någon av ”våra fem” befinner sig i mörker, får vara närvarande hos och med dem och dela den Helige Andes närvaro genom det svåra.

Dag 3 (16/5) Nådens Ande

Rut 1:16–18:

”Men Rut svarade: »Tvinga mig inte att överge dig och vända tillbaka. Dit du går, går också jag, och där du stannar, stannar jag. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud. Där du dör, vill jag dö, och där vill jag bli begravd. Herren må göra mig vad som helst – endast döden skall skilja oss åt.« Då Noomi såg att Rut var fast besluten att följa henne talade hon inte mer om saken.”

Det var säkert inte lätt för Rut att säga dessa ord. Det innebar att lämna sitt hem i Moab, sin släkt och allt som hittills varit hennes liv. Det är inte lätt att helhjärtat binda sig vid en annan människa ens under goda omständigheter – och ännu svårare när man blir bortstött. För det var så Rut blev bemött. Noomi bar på en djup sorg. Hon hade förlorat sin man och sina båda söner. Hon var för gammal för att gifta sig igen och få fler barn, och hon upplevde att Gud hade vänt sig emot henne.

Hon bytte till och med namn från Noomi, som betyder ”den ljuva”, till Mara, som betyder ”den bittra”: *”Kalla mig Mara, för den Våldige har gjort mitt liv bittert ... Varför kalla mig Noomi, när Herren har drabbat mig och den Våldige låtit olyckor drabba mig?”* I sin förtvivlan stötte hon bort dem som stod henne närmast – något vi alla kan göra i djup sorg – men Rut såg igenom det och vägrade överge henne. Rut var fylld av Nådens Ande.

I hennes kärlek till Noomi ser vi något av Guds villkorlösa kärlek till oss. Genom Jesus Kristus visade Gud sin trofasthet mot människan och säger också till oss: ”Dit du går, går också jag.”

Dag för dag vänder vi oss ändå bort från Gud genom det vi tänker, säger, gör eller underlåter att göra – men dag för dag förbinder han sig på nytt till oss genom den Helige Ande. Det är nåd: oförtjänt och ovillkorlig kärlek. Det var nåd Noomi behövde. Det är vad mänskligheten

behöver. Och det är också vad ”våra fem” behöver.

Låt oss därför be att Nådens Ande visar oss hur vi – även när det är svårt – kan möta våra fem med nåd, omsorg och trofasthet, och vittna om Guds villkorslösa kärlek till oss alla.

Dag 4 (17/5)

Lyssnandets Ande

1 Samuelsboken 3:1–11:

Samuel låg och sov i Herrens hus, där Guds ark stod. --- Då ropade Herren på Samuel. »Här är jag«, svarade han, och han sprang bort till Eli och sade: »Här är jag, du ropade på mig.« --- Nu förstod Eli att det var Herren som ropade på pojken, och han sade till Samuel att lägga sig igen. »Och om någon ropar på dig skall du säga: Tala, Herre, din tjänare hör.« ---

Var finner Du det lättast att be? Är det i kyrkan, ute i naturen eller hemma i stillheten? Vi har alla våra sätt att ställa in oss på den rätta frekvensen för att bäst höra Gud. För mig är det rytmen som är avgörande – att ha en regelbunden plats och tid där Gud får utrymme att tala och själen får lyssna.

Samuel hörde Guds röst men förstod inte genast vad som hände. Han behövde Elis hjälp att lära sig hur man lyssnar och svarar rätt – i praktiken lärde Eli honom hur man ber.

Om ”våra fem” skulle höra Gud tala i dag, skulle de känna igen rösten? Kanske är det vår uppgift att vara som Eli – att hjälpa dem att förstå kallelsen och uppmuntra dem att lyssna.

Låt oss därför be att vi får hjälpa ”våra fem” att höra Guds röst och våga lyssna, för precis som för Samuel kan det förändra deras liv.

Dag 5 (18/5)

Förtroendets Ande

Domarboken 6:11–14;

”Herrens ängel kom till Ofra och satte sig under terebinten som tillhörde aviesriten Joash. Gideon, hans son, höll just på att tröska vete i vinpressen för att midjaniterna inte skulle komma åt det. Herrens ängel visade sig för honom och sade: »Herren är med dig, tappre krigare!« Gideon svarade: »Men, herre, om

Herren är med oss, varför har då allt detta drabbat oss? Var är alla de under som våra fäder talade om när de berättade hur Herren förde oss ut ur Egypten? Nu har Herren svikit oss och gett oss i midjaniternas våld.« Herren vände sig till Gideon och sade: »Gå, och bruka den kraft du äger till att rädda Israel ur midjaniternas våld. Det är jag som sänder dig.«”

Jag misstänker att många av oss ställer samma fråga som Gideon. När livet känns hopplöst vill vi att Gud skall lösa problemen åt oss. Men i stället sänder han oss att handla.

När jag arbetade som sjuksköterska på en canceravdelning mötte jag människor i deras största hjälplöshet. Ofta fanns ingen lösning – men det fanns möjlighet att gå vid deras sida, att bära hopp och liv mitt i lidandet.

Så kan Gud verka genom oss också i dag. När vi känner oss maktlösa inför ”våra fem” säger Anden till oss: Vänta inte – gå i den kraft Du har.

Låt oss därför be om mod och förtröstan att svara på Andens kallelse och handla, för Herren är med oss, och Gud verkar genom oss i den kraft vi har.

Dag 6 (19/5)

Anden och viskningen

1 Kungaboken 19:9b–13:

”Då kom Herrens ord till honom: »Varför är du här, Elia?« Han sade: »Jag har gjort mitt yttersta för Herren, härskarornas Gud. Israeliterna har övergett ditt förbund, rivit ner dina altaren och dödat dina profeter med svärd. Jag ensam är kvar, och nu står de efter mitt liv.« Herren svarade: »Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där.« En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skalvet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus. När Elia hörde det gömde han ansiktet i manteln och gick ut och ställde sig vid ingången till grottan. Då ljöd en röst som sade: »Varför är du här, Elia?«

Elias svar känns rimligt. Gud frågade – och Elia svarade ärligt. Men Gud ställde inte frågan för

att få information, utan för att kalla Elia till handling.

Det var en fråga som skulle leda honom ut ur gömstället och in i uppdraget igen. Jag undrar vilken fråga Gud viskar till oss om och om igen? Kanske gäller den ”våra fem”: Varför har jag inte vågat tala om min tro? Varför har jag inte bjudit in dem?

Låt oss be att vi svarar på Andens viskning – inte med ursäkter, utan med handling.

Dag 7 (20/5) Ledarskapets Ande

Domarboken 4:3–5:

”Israeliterna ropade till Herren, ty Javin hade 900 järnbeslagna stridsvagnar, och i tjugo år hade de lidit under hans förtryck.

Debora, en kvinnlig profet, hustru till Lappidot, var vid den tiden domare i Israel. Hon brukade sitta under Deboraapalmen mellan Rama och Betel i Efraims bergsbygd, och israeliterna gick till henne med sina rättstvister.”

När vi ber kommer inte alltid svaren på det sätt vi väntar oss. Ofta talar Gud genom andra människor. Israeliterna insåg att Gud talade genom Debora och sökte hennes vägledning.

Debora tvingade inte på sitt ledarskap. Hon gjorde sig tillgänglig och tjänade folket. På samma sätt är Gud alltid tillgänglig för oss. Sant andligt ledarskap handlar om att tjäna – att lyfta andra, ge dem mod och frigöra deras gåvor.

I våra församlingar har vi präster, pastorer och ledare som är fyllda av den Helige Ande och som finns där för att vägleda oss. När vi söker väg för ”våra fem” kan Gud tala till oss genom dem.

Låt oss be för våra kyrkliga ledare, att de i lyhördhet för Andens röst hjälper oss att dela Guds kärlek med ”våra fem”.

Dag 8 (21/5) Suveränitetens Ande

Matteus 3:13–17:

”Sedan kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att döpas av honom. Men Johannes ville hindra honom och sade: »Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig.« Jesus svarade: »Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten.« Då lät han det ske. När Jesus hade blivit döpt steg han genast upp ur vattnet.

Himlen öppnade sig, och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom. Och en röst från himlen sade: »Detta är min älskade son, han är min utvalde.«”

Det ord som bäst sammanfattar denna berättelse är ödmjukhet. Jesus, som är Herre över allt, valde ödmjukhetens väg – från krubban till korset.

Vid dopet underordnar sig Skaparen sin skapelse. Det är först då som Anden stiger ned över honom och bekräftar honom som Guds Son.

I Gud hör makt och ödmjukhet samman. Vi är kallade till samma ödmjukhet. Att tjäna, att tvätta andras fötter – bokstavligt eller bildligt – är uttryck för sann storhet. *”Den som upphöjer sig ska bli ödmjukad, och den som ödmjukar sig ska bli upphöjd.”* (Matteus 23:12).

Låt oss be att suveränitetens Ande ger oss sann ödmjukhet, så att vi tjänar ”våra fem” med Kristi hjärta.

Dag 9 (22/5) Evangelisationens Ande

Apostlagärningarna 8:26–35 (utdrag ur):

*”--- Anden sade till Filippus: »Gå fram till vagnen och håll dig intill den.«³⁰Filippus skyndade fram, och när han hörde mannen läsa profeten Jesaja frågade han: »**Förstår du vad du läser?**« –³¹»Hur skulle jag kunna det utan att någon vägleder mig?« svarade mannen.---”*

Varje dag möter vi nya människor. Vi börjar naturligtvis inte samtala med alla – då skulle inget annat bli gjort. Men ibland är det kanske inte tidsbrist som gör oss tysta, utan osäkerhet.

Det kan kännas svårt att ta det första steget, särskilt när någon verkar olik oss. Filippus kunde ha tvekat: hur skulle en enkel man från Galileen kunna relatera till en högt uppsatt hovman från Etiopien? Men Anden gav honom ett enkelt uppdrag: gå fram och se vad som händer.

Resultatet blev att Filippus fick dela evangeliets djup med honom. Vi talar ofta om hur vi kan vara bättre ambassadörer för Jesus. Men här påminns vi om något självklart: vi kan inte tala om Jesus om vi inte är med i samtalet.

Den Helige Ande gav inga instruktioner om hur Filippus skulle säga saker. Det fanns bara en

uppmaning: ”Gå fram.” Gud litade på att Filippus skulle ta det därifrån.

Så kallar Anden också oss – inte till alla människor vi möter, men åtminstone till ”våra fem”. Gud ber oss börja samtalet.

Låt oss därför be om mod att lyssna till Andens röst och våga ta det första steget med ”våra fem”, även när vi känner oss oförberedda. Gud litar på att vi tar det vidare.

Dag 10 (23/5)

Anden för alla tider

2 Timotheosbrevet 1:3–7:

”Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt. Jag minns dina tårar och längtar efter att få se dig igen för att fyllas av glädje. Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig.

Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens.”

Paulus skriver om sin längtan efter Timotheos och påminner om den uppriktiga tro som gått i arv genom generationer.

För flera år sedan låg jag själv på sjukhus inför en operation. Trots många år som sjuksköterska var jag rädd. Det enda jag längtade efter var att få någon att hålla min hand – inte för att minska risken, utan för att visa att jag inte var ensam.

Vi vet alla vad ensamhet är. Paulus skrev detta brev i fängelse, troligen strax före sin död, och hans längtan efter Timotheos är påtaglig. Beröring är viktig. Den är ett av de sätt genom

vilka den Helige Ande verkar i världen. Anden förmedlades till Timotheos genom handpåläggning – och till oss genom dopet.

Genom beröring har den Helige Ande förts vidare genom tiderna, från Paulus’ tid till vår och vidare in i framtiden.

Låt oss dela denna gåva med ”våra fem” – genom närvaro, en hand, en omfamning där det är lämpligt – och låta dem erfara den Helige Andes tröst.

Dag 11 (24/5)

Pingst – Löftets Ande

Apostlagärningarna 2:1–4:

”När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor som av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av Helig Ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.”

Den urgamla hymnen ”Kom, Helige Ande” har sjungits vid kröningar genom historien, eftersom man insett att ingen kan bära sitt uppdrag i egen kraft.

Det är också vår bön efter dessa elva dagar: att ”våra fem” skall möta Jesus genom oss. Genom vårt mod, vår ödmjukhet, vår närvaro i mörkret, vår nåd och vår handling.

När ”våra fem” möter Jesus genom oss, kommer också vi själva att förvandlas av Anden – till människor präglade av nåd, ödmjukhet, lyhördhet, förtröstan och kärlek.

Låt oss därför be att vi, liksom vid den första pingsten, får bli förvandlade av den Helige Ande och sändas som Kristi ambassadörer, för att dela Jesu kärlek med ”våra fem”.